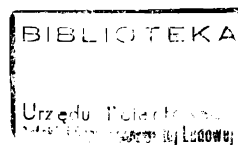

12 grudnia 1925 r.

2

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

F16A 27/02

Nr 2591.

Walter Krause
(Friesack, Niemcy).

Kl. 47 f 14.

47 f¹, 27/02

Połączenie rur.

Zgłoszono 5 lipca 1920 r.
Udzielono 23 lipca 1925 r.
Pierwszeństwo: 12 maja 1916 r. (Niemcy).

Wynalazek dotyczy połączenia rur, które tem się różni od znanych dotychczas, że szczególne dostosowanie końców rur, które mają być ze sobą połączone, uskutecznia się bez użycia osobnych części ściskających, jak śrub, klinów i tym podobnych. Ten wynik osiąga się według wynalazku w ten sposób, że jeden koniec każdej rury jest podparty i w ten sposób połączony z wolno zwisającym końcem następnej rury tak, że oba te końce pod działaniem własnego ciężaru przyciskają się do siebie. Urządzenie wyróżnia się nie tylko prostotą budowy, lecz również oszczędnością pracy przy zakładaniu rur. Wskutek tego niniejsze połączenie rurowe nadaje się szczególnie w tych wypadkach, gdy chodzi o szybkie i częste składanie przewodów rurowych

zmieniających miejsce, o znacznych długościach, jak to ma miejsce przy urządzeniach sztucznego nawadniania.

Na rysunku przedstawiono jako przykład wykonania wynalazku jedno połączenie rur a mianowicie na fig. 1 — w przekroju podłużnym, widok na koniec rury, zaopatrzony w kabłąk, służący do zawieszenia, na fig. 2 — przekrój poprzeczny i fig. 3 — widok z boku na jedno zastosowanie połączenia rur.

Jeden koniec *a* rury jest u góry zaopatrzony w hak *b*, który w przedstawionym przykładzie posiada trzy wcięcia *c*. Na inny koniec *d* rury jest nasadzony kabłąk *e*, posiadający czop *f*, który można założyć o jeden z wykroi *c* haka *b* i w ten sposób uskutecznić połączenie. Przy przedstawio-

nem urządzeniu, kabłąk *e* (fig. 2) może być ustawiony w trzech położeniach i końce rur, które się stykają, mają rozszerzenia w kształcie kryz pierścieniowych *g*, *h* z kulistą powierzchnią styku tak szeroką, że szczelność złączonych ze sobą końców rur, jest zapewniona przy rozmaitych położeniach rur względem siebie. Wykroje *c* nasady *b* i stopnie czopa kabłąka *e* umożliwiają odchylenie się rur względem siebie na wysokość i na strony przy ich układaniu.

W tym celu urządzenie może być uzupełnione tem, że nasada *b* i kabłąk *e* są nastawialne.

Koniec rury *a* jest w przedstawionym przykładzie zaopatrzony w stopę *i*, służącą do oparcia rury na ziemi i do zabezpieczenia jej od przechylania się na strony.

Jak wynika z poprzedniego, końce rur *a*, *d* swemi pierścieniowymi kryzami *g*, *h*, po zawieszeniu kabłąka *e* o wykroj *c* nasady *b*, przyciskają się do siebie własnym ciężarem, bez potrzeby użycia do tego środków ściągających końce rur i uszczelniających.

W przedstawionem na fig. 3 urządzeniu, część *m* rury *k*, w stanie nieobciążonym jest cokolwiek wygięta ku górze (na rysunku przedstawiono to w powiększonym wygięciu), przez co na połączenie rurowe po lewej stronie naciska nietylko własny ciężar

rury następnej, dołączonej po prawej stronie i tem samem zapewniony jest w każdym wypadku dostateczny nacisk na połączenie rur.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Połączenie rur, znamienne tem, że tylko jeden koniec (*a*) każdej rury jest podparty stopą (*i*) i jest połączony z końcem (*d*) następnej rury, tak, że końce rur pod działaniem własnego ciężaru przyciskają się do siebie.

2. Połączenie rur według zastrz. 1, znamienne tem, że posiada sprzęgło, składające się z umieszczonej na rurze nasady (*b*), zaopatrzonej w jeden lub kilka, leżących w płaszczyźnie pionowej ponad sobą wykroi (*c*) i z umieszczonego na drugiej rurze kabłąka (*e*), zaopatrzonego w czop poprzeczny z jednym lub kilku obok siebie leżącymi stopniami (*f*).

3. Połączenie rur według zastrz. 1 i 2, znamienne tem, że części sprzęgła (*b*, *e*) są nastawialne.

4. Połączenie rur według zastrz. 1, znamienne tem, że każda z rur jest w płaszczyźnie ogniów sprzęgieł (*b*, *e*), lekko ku górze wygięta.

Walter Krause.
Zastępca: M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

